

Asia: VN/10164/2019

Lausuntopyyntö vaativan sijaishuollon uudistamistyöryhmän ehdotuksesta hallituksen esitysluonnokseksi lastensuojelun vaativaa sijaishuoltoa koskevaksi lainsäädännöksi

Lausunnonantajan lausunto

1. Esitetään lisättäväksi uusi 2 momentti pykälään 4 a § Lapsen oikeus tasapainoiseen kehitykseen ja hyvinvointiin. Selkiyttääkö ehdotus lapsen kasvatuksen, valvonnan ja huolenpidon sekä perusoikeuksiin kajoavien rajoitusten rajanvetoa? Jos ei, miten säännöstä tulisi muuttaa?

Pidämme momentin lisäystä hyvänä. Se tuo inhimillisyyttä ja pehmeitä arvoja lastensuojelun kasvatuskäytäntöihin. Lisäys auttaa ammattilaisia muistamaan rajoitusten ja valvonnan ohella kasvatuksen kannustavat osa-alueet. Niiden mainitseminen ja korostaminen keinoina tässä yhteydessä on järkevää.

2. Esitetään säädettäväksi lastensuojelun sosiaalityöntekijöiden asiakasmitoitus 35 lasta/sosiaalityöntekijä (13 b §). Mitä vaikutuksia näette ehdotuksella olevan?

Pidämme asiakasmäärän säätämistä 35 hyvänä ja tervetulleena, mutta haluamme muistuttaa, että suhdeperusteinen työ, sosiaalityöntekijän koordinoiva asema ja systeeminen työote saattavat vaatia myös pienempiä asiakasmääriä. Mitoitusten kohdalla on kuitenkin hyvä muistaa alueelliset erot ja ennen kaikkea asiakkaiden ja perheiden väliset erot.

Mitoituksella varmistetaan, että sosiaalityöntekijän aika riittää asiakaskohtaamisiin. Sosiaalityöntekijöiden määrän mitoituskeskustelussa unohtuu usein sosiaalityön tiimeissä työskentelevät muut ammattiryhmät (esim. sosiaaliohjaajat). Miten todella voisi vaikuttaa sosiaalityöntekijän työpanoksen kohdentumiseen asiakaskohtaamisiin ja miten voisi vaikuttaa sosiaalityöntekijöiden ammattiosaamiseen asiakaskohtaamisessa? Laskennalliset tapaamiset ovat kuitenkin eri asia kuin todellinen kohtaaminen, jossa asiakas tuntee kohdatuksi ja kuulluksi tulemista. Yksi eniten saamamme viesti vanhemmilta on kohtaamisten heikko taso tai kuulluksi tulemisen puuttuminen.

Haluamme tuoda myös esiin sosiaalityöntekijöiden vaihtuvuuteen asiakasprosessin aikana. Siihen on pelkällä mitoituksella vaikea puuttua. Riittääkö mitoitukset sittenkään sosiaalityöntekijöiden sitoutumiseen? Pitäisikö vaihtuvuuden syitä etsiä myös muualta? Lisäksi rakenteet lastensuojeluprosesseissa tekevät pitkän asiakassuhteen hankalaksi. Etenkin suurissa kunnissa sosiaalityöntekijä vaihtuu nykytilanteessa lastensuojeluprosessin eri vaiheissa esimerkiksi avohuollosta ja sijaishuoltoon siirryttäessä.

3 a. Vastaavatko 15 §:n täsmennykset tätä tavoitetta?

Kyllä pääosin

3 b. Mitä käytännön vaikutuksia näette ehdotuksella olevan?

Pidämme hyvänä, että sijaishuoltoon sijoitetun lapsen oikeutta sosiaali- ja terveydenhuollon perus- ja erityispalveluihin halutaan vahvistaa. Näillä täsmennyksillä voidaan toivottavasti perustella lapsen tarve sellaisille sosiaali- ja terveydenhuollon palveluille, joita lastensuojelun sijaishoidossa ei pystytä hoitamaan, kuten mielenterveyspalvelut, terapia ja niiden palvelutarpeen arvioinnit sekä päihdekuntoutus. Lastensuojelun laitoshoidon sijaan lapsi saattaisi hyötyä ennemminkin jostain muusta palvelusta tai palveluiden tiiviistä yhteistyöstä. Valitettavan usein nyt väitellään siitä, kenen vastuulla asiakas on sen sijaan, että pohdittaisiin, millaisesta hoidosta asiakas voisi hyötyä.

Haluamme kuitenkin muistuttaa, että on ensiarvoisen tärkeää, että näiden kaikkien palvelujen piiriin pääsisi mahdollisimman helposti ja nopeasti myös ilman lastensuojelun asiakkuutta. Vanhemmat ovat ilmaisseet meille turhautumistaan siihen, että apua ei ole saatu ajoissa ja tilanne on päässyt kriisiytymään. Lastensuojelu ei aina ole lainkaan sitä, mitä lapsi tai nuori tarvitsee, mutta kriisiytyneet tilanne on johtanut siihen, että lopulta lastensuojelu ottaa kopin. Haluamme siis korostaa, että perheiden tarvitsemien palveluiden pitää olla riittävät jo ennen lastensuojelun asiakkuutta, vaikka tietenkin myös ja varsinkin silloin, kun lapsi on jo sijoitettu. Lisäksi tulee varmistua siitä, että palvelujen koordinoinnin tarve ei synnytä lastensuojelun asiakkuuden tarvetta, vaan palvelujen toimiminen joustavasti yhteen voidaan taata varhaisempien palvelujen turvin (vrt. SHL omatyöntekijä).

4. Ehdotuksessa esitetään säädettävän lapsen sosiaalihuollon asian vireille tulosta voimassa olevan lastensuojeluasian vireille tulon sijaan. Tavoitteena on, että tämä vahvistaisi sosiaalihuollon palvelutarpeen arvioinnin ensisijaisuutta. Onko ehdotettu sääntely tarkoituksenmukainen asetetun tavoitteen kannalta?

Kyllä

Vapaamuotoiset huomiot kohdasta 4

Pidämme esitystä sosiaalihuollon vireille tulosta tervetulleena. On tärkeää, että ennen palvelutarpeen arviointia ei määritellä sitä, mikä palvelu lopulta vastaa lapsen ja perheen tarvetta. Sosiaalihuollon palvelutarpeen arvioinnissa voidaan laajemmin nähdä muut perheen tilannetta tukevat palvelut eikä jumiuduta arvioimaan pelkästään lastensuojelun palveluiden tarvetta. Lapsen

asiakkuutta arvioitaessa on erittäin tärkeää huomioida koko perheen palvelutarve ja varmistaa, että myös muu perhe ja vanhemmat saavat tarvitsemansa palvelut.

5. Ehdotuksessa esitetään lastensuojelun asiakkuuden päättymisestä säättämistä. Mitä käytännön vaikutuksia tällä sääntelyllä olisi?

Pidämme tärkeänä asiakkuuden selkeää päättämistä. Se on järkevää niin työntekijöiden, asiakkaiden kuin rekisterin kannalta. Asiakkaan näkökulmasta asioiden loppuun saattaminen on perusteluineen tärkeää ja selkeää. Roikkuvat asiakkuudet vääristävät myös tilastoja ja asiakasmääriä. On myös huomioitava, että takaisin palvelujen piiriin pitää päästä helposti, ettei roikkuvaa asiakkuutta pidetä ohituskaistana tarvittaessa.

6 a. Arvioitko ehdotetun säädöksen johtavan käytännössä avohuollon palvelujen kehittämiseen?

Kyllä pääosin

6 b. Miten arvioitte tämän tavoitteen toteutuvan ehdotetun säännöksen avulla?

Pidämme erittäin hyvänä, että erilaisia ennaltaehkäiseviä tukimuotoja pohditaan, jotta lapsen sijoitus tai huostaanotto voidaan välttää. Kotiin vietäviä perhekuntoutuksen ja tehostetun perhetyön palveluita on kuitenkin jo käytössä osassa maata. Toivomme, että asian kirjaaminen lakiin vaikuttaa siihen, että palvelu on käytössä paremmin joka puolella Suomea. Toisaalta on myös varmistuttava siitä, ettei sijoitusta aleta uusien kotiin vietävien palvelujen varjolla vältellä silloin, kun kyseessä on tilanne, jossa lapsella on selkeä turvan tarve.

7. Sijaishuoltopaikan valintaa koskevaa sääntelyä ehdotetaan täsmennettävän. Sijaishuoltopaikan valinnassa tulisi aina arvioida yksilöllisesti lapsen etu, lapsen tarpeita vastaava kuntoutuksellinen osaaminen ja lapsen varhaiskasvatuksen, perusopetuksen ja muun opetuksen sekä siihen tarvittavan tuen varmistaminen. Millaisia vaikutuksia näette ehdotetulla sääntelyllä olevan sijaishuoltopaikan valintaan ja sitä koskevaan päätöksentekoon? Onko pykälän sääntely asetettujen tavoitteiden näkökulmasta riittävä?

Pidämme erittäin tärkeänä sijaishuoltopaikan tarkkaa valintaa, sillä sijaishuoltopaikan muutospäätökset ovat lapselle ja perheille raskaita kokemuksia, ja niitä pitää pystyä ennalta ehkäisemään juurikin sillä, että sijaishuoltopaikan valinta tehdään huolellisesti. Sijaishuoltopaikan valinta on vaativa tehtävä, sillä sosiaalityöntekijän tulee olla perehtynyt sijoitettavan lapseen ja hänen tilanteeseensa, mutta myös sijaishuoltopaikkoihin. Sijaishuoltopaikkojen osaamisen ja työkäytäntöjen tunteminen on vaativaa asiantuntijatyötä, johon pitää kiinnittää erityistä huomiota. Valintaa tehdessä sijaishuoltopaikan kanssa tulee huolellisesti tehdä kasvatus- ja hoitosuunnitelma ja sen toteutumista pitää pystyä myös seuraamaan.

8. Lapsen sivistyksellisten oikeuksien toteutumisen tukemista ehdotetaan vahvistettavan erityisesti sijaishuollon aikana (49 a §, 50 §, 52 a §, 57 § ja 60 d §). Miten ehdotettu sääntely vastaa lapsen sijaishuollon aikaiseen tuen tarpeeseen perusopetuksen ja toisen asteen tutkinnon suorittamisessa?

-

9 a. Onko 49 a §:n sääntely vaativasta sijaishuollosta tarkoituksenmukainen ja toteutettavissa käytännössä?

Kyllä pääosin

9 b. Mitä käytännön vaikutuksia ehdotuksella olisi?

Pidämme muotoilua pääosin hyvänä. Haluamme kuitenkin korostaa, että sekä vaativassa sijaishuollossa, että perustason sijaishuollossa olevien nuorten tilanteet ovat usein sellaisia, että työntekijöiltä vaaditaan laaja-alaista osaamista ja heitä tuleekin kouluttaa mielenterveyden ja päihdetyön osalta, jotta he voivat jo varhaisessa vaiheessa auttaa nuoria parhaalla mahdollisella tavalla. Toivomme myös, että työntekijöiden traumaosaamista ja perhetyön osaamista lisätään. Raportissakin todetaan, että perheitä ja vanhempi pitää tukea, koska se tukee nuoren kuntoutumista. Tämä toteutuu kuitenkin ainakin tällä hetkellä hyvin vaihtelevasti.

10. Selkeyttääkö ehdotettu muotoilu erityisen huolenpidon jakson hoidollista ja kuntouttavaa sisältöä?

Kyllä pääosin

Vapaamuotoiset huomiot kohdasta 10

Pidämme muotoilua hyvänä. Se tuo selkeyttä ja korostaa hoidollisuutta. Tämä vaatii kuitenkin työntekijöiden perehdytystä ja koulutusta.

11 a. Vastaako ehdotettu muotoilu näihin tavoitteisiin?

Kyllä pääosin

11 b. Millaisia vaikutuksia erityisen huolenpidon jakson pidentämisellä olisi?

Pidämme erityisen huolenpidon jakson pidennystä hyvänä. Varsinkin päihdeongelman kanssa kamppailevan nuoren kohdalla pidempi jakso voi olla huomattavasti tehokkaampi. On kuitenkin syytä muistaa myös mahdollisuus lopettaa jakso aiottua aiemmin, jos tuntuu että kaikki hyöty jaksosta on jo saavutettu. Erityisen huolenpidon jakso on myös nuorta rauhoittava jakso ja pidempi aika antaa nuorellekin aikaa asettua, rauhoittua ja päästä irti haitallisista tavoista. Lisäksi tämä tervetullut uudistus erityisen huolenpidon jaksojen pidentämisen mahdollisuudesta edellyttää sen varmistamista, että erityisen huolenpidon paikkoja on jatkossa lisää saatavilla. Jaksojen pidentäminen ei saa pidentää palveluun pääsemisen odotusaikaa entisestään, eivätkä nykyiset asiakaspaikat riitä vastaamaan ympärivuotisesti edes nykyiseen palvelutarpeeseen.

12. Erityisen huolenpidon jakson päätöksenteko: Millaisia vaikutuksia olisi nykyisen päätöksentekorakenteen (30 + 60 vrk) muuttamisella siihen, että jatkossa yksi päätös mahdollistaisi enemmillään 90 vuorokauden erityisen huolenpidon jakson ja sen jälkeen tarvittaessa enimmillään toisen 90 vuorokauden jakson?

Pidämme erityisen huolenpidon jakson pidennystä hyvänä. Pidennys tuo mahdollisuuksia toteuttaa hoitoa yksilöllisemmin. Nuoren kannalta on selkeämpää, että jakso on heti määritelty 90 vrk mittaiseksi. Se auttaa nuorta asettumaan, kun ei tarvitse miettiä jakson päättymistä. 30 vrk on lyhyt aika. On myös hyvä, että jaksoa voidaan pidentää vielä toiset 90 vrk.

Erityisen huolenpidon osastoille on tälläkin hetkellä pitkät jonot ja tarvetta on yli tarjonnan. Pidemmät jaksot eivät tule helpottamaan tätä tilannetta, joten on varmistettava riittävä osastojen määrä ja niiden rahoitus.

Erityisen huolenpidon jakson pidentämisen yhteydessä on huolehdittava, että nuoren varsinainen sijoituspaikka säilyy myös pidemmän eho-jakson ajan.

13. Onko ehdotettu erityisen huolenpidon asumisyksiköiden henkilöstöresurssi (59 a §) riittävä?

Kyllä pääosin

Vapaamuotoiset huomiot kohdasta 13

Pidämme hyvänä, että erityisen huolenpidon asumisyksiköiden henkilöresurssi on esitetyn mukainen. Haluamme kuitenkin muistuttaa myös työvuorojen jakautumisesta, jotta turvallisuus yksiköissä säilyisi myös yöaikaan.

14 a. Onko ratkaisu tarkoituksenmukainen?

Kyllä pääosin

14 b. Mitä vaikutuksia sillä olisi?

Pidämme hyvänä, että erityisen huolenpidon jaksojen tuottajat on rajattu. Se helpottaa valvontaa ja varmistaa ammattitaitoisen henkilökunnan tässä vaativassa työssä. Samalla olisi kuitenkin hyvä pohtia olisiko tarpeen asiakaspaikkojen saatavuuden varmistamiseksi mahdollistaa myös erillisellä lupamenettelyllä muiden kuin koulukotien yhteydessä (esim. Erityisyksiköt) olevina? Mm. Rajusti päihteillä oireileville nuorisoikäisille lapsille suunnatut tai erittäin huolestuttavasti psyykkisesti oireilevat nuoret voisivat hyötyä hoitojatkumosta, joka ei kuitenkaan välttämättä edellytä koulukotiympäristöä. (ml peruskoulun suorittaneet)

15. Miten 11 luvun säännökset rajoituksista toteuttavat sijaishuollossa olevien lasten perus- ja ihmisoikeuksia?

-

63 § Yhteydenpidon rajoittamista koskeva päätös

Vanhemmat ovat kokeneet, että aina ei ole selvää tarkoitetaanko yhteydenpidon rajoittamisella kaiken yhteydenpidon rajoittamista eli myös yhteydenpitoa vanhempiin. Vaikka nuorelta otettaisiin oma yhteydenpitoväline pois, ei se automaattisesti tarkoita sitä, ettei yhteyttä voi pitää. Yhteydenpidon rajoituksissa pitää olla tarkkana mitä nimenomaisesta halutaan rajoittaa.

65 § Aineiden ja esineiden haltuunotto

-

66 § Henkilöntarkastus

Henkilöntarkastuksien osalta vanhemmilla on huoli, ettei niitä voida tehdä riittävän herkästi, vaan niihin vaaditaan vahva epäily. Joidenkin nuorten kohdalla vahva epäily on kuitenkin usein läsnä ja jotta he eivät salakuljeta kiellettyjä esineitä tai aineita laitokseen, saattaa henkilöntarkastus säännöllisesti olla tarpeen. Tässä peräänkuulutamme yksilöllisyyttä.

68 § Kiinnipitäminen

-

69 § Liikkumisvapauden rajoittaminen

Vanhemmat ovat raportoineet meille tilanteista joissa nuori on kertonut laitoksella, ettei aio palata vaikkapa iltalomilta takaisin laitokseen. Silti laitoksen työntekijöillä ei ole mahdollisuutta rajoittaa nuoren lähtöä laitoksesta, koska liikkumisvapauden rajoitusta ei voi tehdä ennakoivasti, vaan se on aina jälkijätöinen. Tämä lisää nuorten käsitystä rajoitustoimenpiteiden rangaistuskäytöstä.

69 a § Luvatta laitoksesta poistuneen lapsen palauttaminen

Vanhemmilla on kova huoli sijaishuoltopaikasta karanneista nuorista. Nykylaki on melko tiukka siinä kuka saa palauttaa nuoren takaisin. Hatkaavien nuorten kohdalla olisi pohdittava mikä olisi paras ja kuitenkin riittävän kevyt tapa palauttaa heidät takaisin laitokseen, jotta palauttamista tapahtuisi mahdollisimman pian hatkan alettua. Mitä nopeammin nuoret palautetaan, sen vähemmän he hatkaavat.

70 § Eristäminen

-

72 § Erityiset rajoitukset erityisen huolenpidon jakson aikana

-

17 a. Toteuttaako säännös tätä tavoitetta?

-

17 b. Millaisia vaikutuksia ehdotetulla 71 §:ssä säädetyillä erityisillä rajoituksilla näette olevan lapsen päihdehoidon ja -kuntoutuksen toteuttamiseen?

-

18. Miten 69 a §:ssä ehdotetut muutokset mahdollistavat luvatta laitoksesta poistuneen lapsen palauttamisen?

-

19. Miten tehokkaasti ehdotettu 73 §:n mukainen säännös toteuttaa eristämisen täytäntöönpanon valvontaa?

-

20. Miten tehokkaasti ehdotettu 74 §:n säännös kirjaamisvelvoitteesta ja toimittaminen kuukausittain aluehallintovirastoon toteuttaa rajoitustoimenpiteiden valvontaa?

-

21. Ovatko ehdotetut jälkihuollon sisältöä koskevat täsmennykset riittäviä?

-

Vapaamuotoiset huomiot kohdasta 21

Pidämme jälkihuollon sisältöä koskevia täsmennyksiä pääosin hyvinä ja riittävinä, mutta asiakassuunnitelman tarkistaminen tarvittaessa tai tilanteen muuttuessa ei välttämättä ole riittävä. Työntekijä ei voi tietää onko asiakassuunnitelmaa tarve muuttaa, jos hän ei ole yhteydessä asiakkaaseen määräajoin. Tämän takia ehdotamme, että asiakassuunnitelmaa tulee tarkastella yhdessä kerran vuodessa.

22. Ehdotetaan säädettäväksi uusi laki valtion lastensuojelulaitoksista ja täsmennettävän valtion lastensuojeluyksiköiden tehtäviä vaativan sijaishuollon ja perusopetuksen integroituna palveluna. Valtion lastensuojeluyksiköiden tehtävänä olisi vaativan sijaishuollon ja perusopetuksen integroidun palvelun, erityisen huolenpidon sekä lastensuojelun jälkihuollon järjestäminen. Vastaisiko ehdotetun lain 2 § vaativan sijaishuollon tarpeisiin?

Ei kantaa

Vapaamuotoiset huomiot kohdasta 22

-

23 a. Pykälä x tai pykälät x-x §:t ovat hyvät ehdotetussa muodossa.

Me Kasper – Kasvatus- ja perheneuvonta ry:ssä olemme kokonaisuutena tyytyväisiä työryhmän esityksiin lakimuutoksista ja siitä, että vaativaa sijaishuoltoa pohditaan erikseen. Toimintamme kautta tavoittamamme vanhemmat kokevat turhautumista, kun lastensuojelun on toivottu tuovan apua perheen tilanteeseen ja sitten tilanne ei paranekaan, vaan nuorta ei pystytä riittävästi suojelemaan itseltään.

Pidämme tärkeänä, että lasten suojelu on ensisijainen tavoite silloinkin, kun lasta pitää suojella tältä itseltään ja kun itsemääräämisoikeus ja rajoitustoimenpiteet ovat vastakkain. On tärkeää, että rajoitusten ollessa kyseessä toimitaan lapsilähtöisesti ja yksilöllisesti lapsen etu ja suojelu edellä.

Työryhmän ehdotuksessa painotetaan jo sijaishuollossa olevien lasten ja nuorten palvelutarpeita, mutta kuten työryhmän työstäkin käy ilmi, on ensiarvoisen tärkeää, että perheet saavat tarvitsemansa avun ja tuen riittävän varhaisessa vaiheessa. Ei siis riitä, että lastensuojelun aikana palveluiden saatavuus varmistetaan, vaan osa lastensuojelun asiakkuuksista voitaisiin välttää muiden palvelujen saatavuuden lisäämisellä, kun perheiden tilanteet eivät pitkittyisi ja kriisiytyisi.

Vanhempien viesteissä nousee esiin huoli hatkoista ja niihin liittyen esimerkiksi rajoitustoimenpiteiden jälkijättöisyydestä. Vaikka nuori ilmoittaisi ulos lähtiessään, että ei aio palata takaisin, ei häntä ei voida estää lähtemästä, sillä pelkkä epäily ei riitä rajoitustoimenpiteiden käyttöön.

Toinen vanhempien nostama hatkoihin liittyvä huoli on poliisin rooli. Poliisi ei pidä lastensuojelulaitoksesta karannutta lasta/ nuorta kadonneena henkilönä missään vaiheessa, vaan he antavat vain virka-apua lastensuojelulle. Tämä asettaa sijaishuollosta hatkaavat nuoret eriarvoiseen asemaan kotoa karkaavien nuorten kanssa. Ei ole oikein, että kuukausienkaan poissaolo laitoksesta ei tee näistä nuorista kadonneita henkilöitä vaan siksi, että he karkaavat laitoksesta eivätkä kotoa. Vanhempien on ollut vaikea käsittää, että kun nuori on karkaillut kotoa, poliisi on etsinyt tätä aktiivisesti. Kun lapsi on tilanteen pahetessa kuitenkin sijoitettu, ei poliisia enää kiinnostakaan etsiä

nuorta. Vanhemmat kokevat tällöin lastensuojelun epäonnistuvan tehtävässään suojella lasta.4 a §:n 2

Haluamme tuoda ilmi vanhempien huolia rajoitustoimenpiteisiin liittyen. Vanhemmilla on huoli, että lapset ja nuoret osaavat kikkailla rajoitustoimenpiteillä ja ottavat tietoisesti riskin tietäen kyllä seuraamukset.

Vanhemmat ovat myös kokeneet, että kotiloissa mahdollisuudet rajoittaa lasta ovat suuremmat kuin lastensuojelun laitoksessa, vaikka vanhemmat usein toivovat, että antaessaan lapsensa lastensuojelun vastuulle, rajoituksia olisi mahdollisuus tiukentaa. Tämä on monen rajattoman nuoren kohdalla tarpeen, jotta hänen suojelemissa omalta vahingolliselta käytökseltä onnistuisi. Tästä näkökulmasta kasvatuksellisen rajaamisen mahdollisuudet tulisi kansallisesti avata ja rakentaa yhteistä käsitystä rajoitustoimenpiteiden ja kasvatuksellisen ohjaamisen ja rajaamisen rajapinnasta vähentäen tulkinnanvaraisuutta.

Laitoksissa tulee varmistaa työntekijöiden osaaminen rajoitustoimenpiteiden käyttämisessä, ettei käy niin, että niitä jätetään hyödyntämättä osaamattomuuden vuoksi. Rajoitustoimenpiteisiin liittyvä paljon byrokratiaa.

4 a §:n 2 momentti

Haluamme tuoda ilmi vanhempien huolia rajoitustoimenpiteisiin liittyen. Vanhemmilla on huoli, että lapset ja nuoret osaavat kikkailla rajoitustoimenpiteillä ja ottavat tietoisesti riskin tietäen kyllä seuraamukset.

Vanhemmat ovat myös kokeneet, että kotiloissa mahdollisuudet rajoittaa lasta ovat suuremmat kuin lastensuojelun laitoksessa, vaikka vanhemmat usein toivovat, että antaessaan lapsensa lastensuojelun vastuulle, rajoituksia olisi mahdollisuus tiukentaa. Tämä on monen rajattoman nuoren kohdalla tarpeen, jotta hänen suojelemissa omalta vahingolliselta käytökseltä onnistuisi. Tästä näkökulmasta kasvatuksellisen rajaamisen mahdollisuudet tulisi kansallisesti avata ja rakentaa yhteistä käsitystä rajoitustoimenpiteiden ja kasvatuksellisen ohjaamisen ja rajaamisen rajapinnasta vähentäen tulkinnanvaraisuutta.

23 b. Muutosehdotus pykälään x:

-

23 c. Muutosehdotus pykälän x perusteluihin:

Lehtinen Pauliina

Kasper - Kasvatus- ja perheneuov nta ry - VOIKUKKIA-toiminta, eli
huostaanotettujen lasten vanhempien tukeminen ja kehittäjävanhemmat